

Húsz év története

1985 tavaszán, Budapesten a látványos közösségi házban összegyűlt kb. húsz ember, és megalakította a Magyar Ju-jitsu Szövetséget. Ez így most leírva és olvasva elég egyszerűnek tűnik, de akkoriban korántsem volt az, és néhány résztvevő számára másként is alakult ez az ülés, mint ahogy elterveztek.

Ez az időszak (80-as évek eleje-közepe) egyes harcművészetek számára az útkeresés, sőt nyugodtan mondhatjuk, az identifikáció, az azonosítás időszaka is volt. Sokak számára talán furcsának tűnik, de akkoriban még nem volt egyértelmű, hogy mivel is foglalkozunk. Kévs volt az autentikus mester Magyarországon, sok stílusról csak hallottunk, néhányan külföldön gyakorolták, egy-egy mester elhozta Magyarországra.

Ugyanez a karatéval kapcsolatban lejajlott már a hetvenes évek második felében. A stílusok közötti zavarhoz hozzájárult a hivatalos sportszervek, hatóságok hozzáállása is, akiknek elég volt megszokni a judót, utána már a karate is sok volt, ezért aztán akkoriban minden ilyesmit karatéval azonosítottak. (Jó példa erre a ma már rendkívül anakronisztikusnak ható „A kung fu a leghatékonyabb karate” kijelentés, vagy hogy 1988-ban a segédedzői tanfolyam elvégzése után is a ju jitsut mint a karate egyik ágát sorolták be a bizonyítványba.)

Ma már elmondható, hogy azok közül, akik ott az alakuló ülésen jelen voltak, nem mindenki ju jitsuval foglalkozott, van, aki csak maga gondolta úgy. Többen is úgy mentek az

alakuló ülésre, hogy ők akartak lenni a megalakuló szervezet vezetője. Utólag mondhatjuk, szerencsére nem ők lettek. Az alakuló ülés Kelemen Istvánt választotta a szövetség elnökének, és ez a tény azonnal meghatározta azt az irányvonalat, amelyet a szövetség azóta is követ. Nem csoda, hogy ez után a döntés után többen be sem léptek a frissen megalakult szövetségbe, hanem máshol keresték tovább az útjukat. E sorok írója is mint az egyik vezetőspiráns segédedzője volt jelen három másik társával, ugyanis ez azonnal négy szavazatot jelentett a számára. Természetesen az akkori edzőkre szavaztunk, és hogy ott lehettem, azt az ő hatalmi vágya tette lehetővé, hiszen akkor még nem voltam önálló klubvezető.

Kelemen sensei (ma már shihan) a következő évben, 1986-ban megjelent Bo jitsu című könyvében felsorolta azokat a klubokat és klubvezetőket, amelyek és akik végül is a szövetséget alkották. Érdekes ezt a listát elolvasni. Ma, húsz évvel később, Kelemen shihannal együtt négy klubvezető aktív még a szövetségben belül. Ebben a könyvében shihan a következőképpen ír a szövetség megalakulásához vezető útról:

„Igen sok klubban foglalkoztak a versenyzetés mellett az önvédelem különböző formáival, módszereivel. Szakirodalom és szakképzett (tényleges ju jitsu-mester) segítségem nagyon állt az érdeklődők rendelkezésére. Leginkább a Galla-féle Judo önvédelem és Levsky: Az önvédelem 500 fogása volt a ve-

www.jujitsu.hu

zérfonal. Habár ezek a könyvek úttörők voltak a maguk nemében, de nem ju jitsu-szakanyagok.

A kísérleti műhelyek ismert vagy kevésbé ismert budós személyiségek körül alakultak ki. Polyák József külföldi tapasztalatai alapján vezetett csoportot. Gyebnár Ferenc a judo és a külföldről nehezen beszerezett könyvek egyfajta ötvöztetésével kereste a helyes utat. Kezdeményezésének a Melyépterv sportkör adott otthont. Szacski Mihály az MHSZ egíszje alatt alakította meg saját klubját, a történelmi Haditorna Klubot.” (Kelemen István is e klub tagja volt akkoriban.)

„1978–79-ben a ju jitsu világ-

szövetség vezetői látogatást tettek a klubban és beavattak bennünket az ő ju jitsujukba. Ekkor járt nálunk G. S. Bertoletti, a világszövetség elnöke, majd prof. Clark és prof. Morris, a világszövetség igazgatói.

Látogatásuk kettős hatást gyakorolt ránk. A klubon belül elvált az európai önvédelmet, illetve a klasszikus és komplex ju jitsut követők csoportja.” (Erről a második látogatásról a Magyar Televízió filmet is készített Három úr húsz dannel címmel, Tony Andropus volt a harmadik mester, Felezy Péter volt a riport-

ter.) Mindez a folyamat végül is oda vezetett, hogy 1982-ben megalakult az első olyan klub, amely kifejezetten ju jitsuval foglalkozott. Ezért számítjuk a stílus hazai története kezdeti évének 1982-t. 1982 és 1985 között rendszeresen Magyarországra látogattott Vlado Schmidt mester is (azóta is, sőt néhány éve már Magyarországon él) tőle is lehetett valódi ju jitsut tanulni.

1985. április 15-én megalakult a szövetség, és a már meglévő Magyar Karate Szövetség egyik szakága, majd 1986-ban szakbizottsága lett. Később már kibővült a karateszövetség neve is, akkoriban úgy hívták minket: Magyar Karate, Kick boks, Taekwondo és más Harci Művészetek Szövetsége Ju Jitsu Szakbizottsága.

Nagyon fontos feladat volt a különböző előképzettségű és fokozatú instruktorok, klubvezetők egységes alapra hozása. Az előzőek alapján nem csodálkozhatunk azon, hogy teljesen más volt az anyag, a norma kezdetben a különböző klubokban. Csak annyi közös volt bennünk, hogy min-

denki giben edzett és valamilyen színés övet hordott. Kelemen sensei letette elénk a saját iskolája tananyagát, vizsganyagát, és annyit mondott, hogy ez alapján bárki bármikor vizsgálhat a következő szintű övfokozatra. El lehet képzelni, hogy például aki egy másik rendszer szerint két öves volt, annak mennyi munkájába került elérni a barna övet. (Nekem négy évembe, csak 1989-ben sikerült, közben újra zöld öves lettem, majd 1987-ben ismét két öves, de már az új rendszerben.)

Ehhez rendszeres instruktori edzések kellettek a ma már megszűnt (és talán mondhatjuk, leigendássa vált) Madách téri pincédőjében, Kelemen sensei saját edzőtermében. Akiknek megadott, hogy oda járhatott, mindenki büszke rá. Utólag bebizonyosodott, mennyire sikeres is volt ez a módszer, hiszen a Magyar Ju Jitsu Szövetség a mai napig innen táplálkozik, innen ered egységessége, ereje.

Természetesen sokaknak ez nem tetszett, elmentek máshova, ahol jobban tudtak érvényesülni, ami jobban megfelelt az izléslüknek. Sokan abba is hagyták, hiszen a húsz év nem múlik el az emberen nyomtalanul, nagyot változott a világ is azóta, sokaknak megváltoztak a körülményeik, a lehetőségeik.

Azok közül, akik a megalakulásakor is közel voltak a fekete övhöz, időközben levizsgáztak rá, majd 1992-ben a új szisztéma szerint kinevelt instruktorok közül hárman sikeresen levizsgáztunk egy dan fokozatra.

1988-ban és 1992-ben a négyévente esedékes vezetőségválasztó közgyűlés a vezetést megerősítette pozíciójában. 1996-ban vi-

szont Kelemen shihan váratlanul lemondott, mondván, hogy a szövetség elég erős ahhoz, hogy az ő közvetlen operatív irányítása nélkül is működjön. Természetesen a szakmai irányítás a kezében maradt, ma is ő a dankollégium elnöke. Utódja 1996-ban Kovács Attila sensei lett, aki 2000-ben és 2004-ben is újra kiérdemelte a bizalmat.

A húsz év alatt minden évben nemzetközi edzőtábor szerveztünk, a két jubileumit emelém ki közülük. 1995-ben nagyszabású edzőtáborban ünnepeltük a szövetség tízéves évfordulóját, sok magasabb tanuló fokozatú, első és második danos vizsgával. Itt kapta meg Kelemen sensei az öt dan fokozatot és a shihan rangot.

Hét év múlva, 2002-ben a stílus hazai történetének húszéves évfordulóján ismét komoly edzőtáborral ünnepeltünk, négy sikeres második danos vizsgával, nagyon sok külföldi mesterrel. Méltó demonstrációja volt a szövetség erejének. Clark, Bertoletti és Vlado Schmidt mesterek – akik ma is ugyanúgy segítik szövetségünk munkáját, mint a kezdetekkor – Kelemen shihannak a hat dan fokozatot adományozták.

Mi, akik a szövetség közel húsz klubjában nap mint nap gyakoroljuk és oktadjuk a ju jitsut, hisszük, hogy ez egy kiváló alternatíva a ma emberének, aki az útját keresi, vagy „csak” egy biztos pontot, egy támaszt, egy hasznos elfoglaltságot, közösséget keres az életben.

Berkes László (3 dan),
a Magyar Ju Jitsu Szövetség elnökhelyettese
Telefon: 06 30 206 7078
www.tatamicentrum.hu
E-mail: berkesl@kesz.hu